

Keresetük alátámasztása végett a felperesek következő jogalapokra hivatkoznak:

A felperesek először is arra hivatkoznak, hogy a Bizottság megsértette a jogot azzal, hogy a felperesekkel szemben bírságot kiszabó határozatot a Szerződés 81. és 82. cikkében (jelenleg EUMSZ 101. és EUMSZ 102. cikk) meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról szóló, 2002. december 16-i 1/2003/EK tanácsi rendelet⁽¹⁾ 25. cikkének (5) és (6) bekezdésében (a továbbiakban: az 1/2003. rendelet) meghatározott határidők megsértésével hozta meg. Az 1/2003. rendelet 25. cikkének (5) bekezdése értelmében azon abszolút jogvesztő elévülési idő, amin túl a Bizottság nem szabhat ki szankciókat kartelljogi jogsértésekért, a jogsértés megszűnésétől számított tíz év. Ennek alapján a felperesek arra hivatkoznak, hogy a Bizottság a felperesek jogsértő magatartásának megszűnése (1998. október 2.) után több mint 11 évvel meghozott határozatát a hivatkozott rendelkezés megsértésével fogadta el. A felperesek továbbá azt állítják, hogy a Bizottságnak a bírság tíz éves elévülési idő lejártá ellenére fennálló jogszerűségére vonatkozó álláspontja az utóbbinak az 1/2003. rendelet 25. cikkének (6) bekezdésében meghatározott elévülési idő nyugvására vonatkozó *erga omnes* értelmezésén alapul, amely a felperesek álláspontja szerint téves.

Másodszor a felperesek arra hivatkoznak, hogy a Bizottság megsértette a felperesek védelemhez való jogát azzal, hogy a vizsgálat tényfeltáró szakaszának túlzott időtartama aláasta felperesek védelemhez való jogának az adott eljárásban történő tényleges gyakorlásának lehetőségét.

Harmadszor a felperesek arra hivatkoznak, hogy a Bizottság nyilvánvaló értékelési hibát vétett a velük szemben kiszabott bírság kiszámításánál azzal, hogy a kiszabott bírságok alapösszegét tévesen i. a közös vállalat előtti időszakra; illetve ii. elretentés címén az Akcros közös vállalat által elért forgalomra, és nem a felperesek által elért forgalomra alapította. A felperesek álláspontja szerint a bírságokat 50 %-kal kellene csökkenteni.

Negyedszer a felperesek azt állítják, hogy a Bizottság nyilvánvalóan tévesen alkalmazta a jogot és megsértette a jogbiztonság elvét azzal, hogy a felperesek által fizetendő bírság összegét (amelyet a Bizottság egyetemlegesen szabott ki velük szemben) nem határozta meg mindegyikükre nézve egyenként.

2010. január 28-án benyújtott kereset — GEA Group kontra Bizottság

(T-45/10. sz. ügy)

(2010/C 100/78)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperes: GEA Group AG (Bochum, Németország) (képviselők: A. Kallmayer, I. du Mont és G. Schiffers ügyvédek)

Alperes: Európai Bizottság

Kereseti kérelmek

- A Törvényszék semmisítse meg a határozat 1. cikkének (2) bekezdését annyiban, amennyiben az megállapítja, hogy a felperes megsértette az EUMSZ 101. cikk (korábban az EK 81. cikk) (1) bekezdését és az EGT-megállapodás 53. cikkét;
- semmisítse meg a határozat 2. cikkét annyiban, amennyiben az a felperessel szemben pénzbírságot szab ki;
- másodlagosan, csökkentse a felperes által állítólag elkövetett jogsértésnek az 1. cikk (2) bekezdésében megállapított időtartamát és a felperessel szemben a határozat 2. cikkében kiszabott bírságot;
- az alperest kötelezze az eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes a COMP/38589. sz., fűtés-stabilizátorok ügyben 2009. november 11-én hozott C(2009) 8692 végleges bizottsági határozatot sérelmezi. A megtámadott határozat a felperessel és további vállalkozásokkal szemben pénzbírságot szabott ki az EK 81. cikk, valamint — 1994. január 1-je óta — az EGT-megállapodás 53. cikkének megsértése miatt. A felperes a Bizottság álláspontja szerint az EBSO/észterekkel kapcsolatban az EGT területén egy sor olyan megállapodásban és/vagy összehangolt magatartásban vett részt, amelyek az árak rögzítésében, értékesítési kvótákon át történő piacfelosztásban, az ügyfelek felosztásában, valamint üzleti szempontból érzékeny, különösen az ügyfelekre, termelésre és értékesítésekre vonatkozó információk cseréjében nyilvánultak meg. A felperes két további, azon vállalkozások jogutódjainak minősülő vállalkozással egyetemlegesen tartozik felelősséggel, amelyek versenykorlátozó megállapodások részesei voltak.

⁽¹⁾ HL 2003. L 1., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 2. kötet, 205. oldal

Keresetének alátámasztása érdekében a felperes három jogalapra hivatkozik.

Az első jogalap keretében a felperes azt állítja, hogy a Bizottság jogellenesen állapította meg, hogy a felperes jogelődjének meghatározó befolyása volt a szóban forgó vállalkozásokra. A felperes ezzel összefüggésben előadja, hogy a megtámadott határozat nem helytálló ténybeli megállapításokon és a magatartás betudására vonatkozó jogszabályi feltételek — különösen a meghatározó befolyás vélemezésére vonatkozó feltételek — téves alkalmazásán alapul.

Második jogalként a felperes azt állítja, hogy a Bizottság pénzbírság kiszabására vonatkozó hatásköre az 1/2003/EK rendelet ⁽¹⁾ 25. cikkének (1) és (5) bekezdése értelmében elévült. A felperes ezzel összefüggésben kifejti, hogy a Bizottság az 1996/97 utáni időszak, mindenesetre pedig az 1999. és a 2000. év vonatkozásában nem tudta bizonyítani, hogy a szóban forgó vállalkozások jogsértést követtek volna el. A felperes továbbá azt állítja, hogy az a tény, hogy a Bizottság a jelen ügygel összefüggő T-125/03. és T-253/03. sz., Akzo Nobel Chemicals és Akcros Chemicals ügyekben folyamatban lévő jogvitákra tekintettel felfüggesztette az eljárást, nem eredményezi a felperessel szembeni elévülés nyugvását.

Végül a harmadik jogalap keretében a felperes a védelemhez való jogának megsértését kifogásolja. Ezzel összefüggésben előadja, hogy a Bizottság a vizsgálatot több, mint négy éven át alaptalanul nem folytatta tovább, valamint hogy a vizsgálatok kezdetétől mintegy öt év telt el addig, hogy a felperes tájékoztatást kapott és mintegy hat év addig, hogy a kifogásokat közölték. Ezenkívül a Bizottság elmulasztotta, hogy a tényállás teljes felderítése érdekében a szóban forgó személyekkel és az érintett kereskedelmi egységgel szemben vizsgálatot folytasson. A felperes úgy véli, hogy a Bizottság e mulasztások folytán megfosztotta őt az enyhítő bizonyítékok előterjesztésének és a hatékony védekezésnek a lehetőségétől.

⁽¹⁾ A Szerződés 81. és 82. cikkében meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról szóló, 2002. december 16-i 1/2003/EK tanácsi rendelet (HL 2003., L 1., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 2. kötet, 205. o.)

2010. január 28-án benyújtott kereset — *Faci* kontra Bizottság

(T-46/10. sz. ügy)

(2010/C 100/79)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: *Faci* SpA (Milánó, Olaszország) (képviselők: S. Piccardo, S. Crosby és S. Santoro ügyvédek)

Alperes: az Európai Bizottság

Kereseti kérelmek

- A Törvényszék semmisítse meg a megtámadott határozatot annyiban, amennyiben e határozat megállapítja, hogy a felperes az árak rögzítése, az eladási kvóták révén a piacok és az ügyfelek felosztása érdekében összejátszott;
- semmisítse meg vagy csökkentse jelentősen a felperessel szemben kiszabott bírság összegét;
- semmisítse meg a megtámadott határozatot annyiban, amennyiben a Bärlocherrel szemben eredetileg kiszámított bírságösszeget csökkenti, illetve jelentősen mérsékelje e csökkentés mértékét;
- kötelezze a Bizottságot a felperes költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes a 2009. november 11-i C(2009) 8682 végleges bizottsági határozat (COMP/38589 — hőstabilizátorok) részleges megsemmisítését kéri, annyiban, amennyiben e határozat azt állapította meg, hogy a felperes megsértette az EK 81. cikket (jelenleg EUMSZ 101. cikk) és az EGT-Megállapodás 53. cikkét azzal, hogy az epoxidált szójaolaj (ESBO), illetve az észter ágazatban az árak rögzítése, az eladási kvóták révén a piacok és az ügyfelek felosztása érdekében összejátszott. Másodlagosan a felperes a vele szemben kiszabott bírság jelentős csökkentését kéri.

Keresete alátámasztása végett a felperes arra hivatkozik, hogy a Bizottság általános jogelveket sértett, nyilvánvaló értékelési hibát vétett, megsértette a gondos ügyintézés és egyenlő bánásmód elvét, anélkül járt el, hogy hatásköre lett volna, illetve megsértette a torzításmentes verseny elvét, megsértette indokolási kötelezettségét, és tévesen alkalmazta a 2006. évi bírságkiszabási iránymutatást. A felperes öt jogalapra hivatkozik:

- A Bizottság nyilvánvaló értékelési hibát vétett azzal, hogy túl kis jelentőséget tulajdonította a felperes kartellben való részvételét megelőző időszakra vonatkozó bizonyítékoknak, miközben más bizonyítékoknak túl nagy jelentőséget tulajdonított. Ennek következtében a Bizottság azon tény jelentőségét, hogy a teljes mértékben végrehajtott árrögzítésre, piacfelosztásra, kárt okozó árgyakorlatra, sőt vesztegetésre vonatkozó keményvonalas kartell már megszűnt addigra, amikor a felperes részvétele e kartellben elkezdődött, a felperes által elkövetett jogsértés súlyának mérlegelése során tévesen értékelte.